

Tea, Marko i Matija su vredni i veseli učenici drugog razreda u našoj „maloj školi“.

Ne tako davno, polaskom u prvi razred uz prve korake u školi, išli su rame uz rame strah i neizvesnost. Moj! Kao i kod većine roditelja. Normalno. Ali sa nama je išao i Matijin „autizam“. Ide on posvuda sa nama, pa i u školu. Plaši se Matija, plaši se „autizam“, plaši se mama! Ne zna se ko više!? Ostala je još učiteljica, poslednja slamka spasa. Učiteljica Slađana. Simpatična i čvrsta! Vredna i odgovorna! Vedra i draga! Posvećena i hrabra! Zna ona da Matija i taj njegov „autizam“ traže sve ono što sva deca žele: sreću, ljubav, radost, razumevanje, pažnju, znanje, sigurnost i veru! Sve je to bilo skriveno iza Slađaninog osmeha! Smestio se Matija udobno i danas drugim razredom korača sa svojim drugarima, bratom, Slađanom i našom teta Zvezdanom (lič.pratilac). Dolaze nam redovno i Željka (logoped), i Adrijana (defektolog) i Danijela (psiholog). Uvek je radno, živo, ponekad naporno i uvek uporno.

Marko i Slađana. Jednom rečenicom se puno toga može reći. Marko je našao svoju zvezdu vodilju!

Tea i njena učiteljica Dragana! Ponekad imam utisak da su se sklopila dva dela u jednu celinu. Razumevanje, strpljenje, ljubav, podrška i uporan rad. Sve je u toj celini!

Ja. Odavno se ne sećam onog straha i neizvesnosti, nestali su valjda sa prvim školskim zvonom.

Deca. U svojoj „maloj školi“ rastu, uče, raduju se, nosaju pune torbe znanja i pune glavice veselih priča.

Škola. Dečije carstvo u kome caruje ljubav i drugarstvo, tu su i njihove dve najveće „carice“ njihove divne učiteljice.

Sve je baš onako kako treba da bude!

roditelj
Tanja Ramičić